

I visse tilfælde vil det i første omgang være kommunen, der ud fra de konkrete omstændigheder skal vurdere om en rådgivningssag udvikler sig til at være en sag om behovet for bestemte foranstaltninger efter serviceloven. Hvis der mellem kommunen og borgeren eller dennes væрге eller repræsentant er uenighed om hvilken hjælp, der er behov for, kan borgeren eller borgerens partsrepræsentant, over for kommunen fremsætte ønske om en type af hjælpeforanstaltning, som borgeren mener at der er behov for. På baggrund af denne anmodning skal kommunen træffe en begrundet afgørelse, der vil kunne indbringes for det sociale nævn.

En kommune kan ikke ved passivitet undlade at tage stilling til sagen. Unnlader kommunen at træffe en afgørelse – eller i øvrigt forholder sig passiv – kan dette sidestilles med et afslag, som borgeren eller dennes repræsentant kan indbringes for nævnet.

Spm. nr. S 2074

Til socialministeren (20/2 03) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministeren tage initiativ til en lovændring, således at det bliver lovpligtigt som et minimum at installere røgalarmer i børnenes hvile- og soverum på daginstitutioner, vuggestuer m.v.?«

Begrundelse

I en artikelserie bragt i dagbladet Urban i perioden 17.-19. februar 2003 afsløres det, at omkring halvdelen af vuggestuerne kontaktet i en rundspørge har valgt ikke at opsætte røgalarmer, hvilket sker på trods af, at Københavns brandvæsen »på det kraftigste« anbefaler vuggestuerne at opsætte brandalarmer. Vicebrandinspektøren siger således: »Børnene kan ikke komme ud af bygningen, hvis det brænder. Og i børnenes soverum er en røgalarm endnu mere påkrævet. Det kan betyde forskellen mellem liv og død«.

Det er spørgerens opfattelse, at røgalarmer er en selvfølgelig og en nødvendig del af udstyret i daginstitutioner, herunder ikke mindst vuggestuer, hvor børnene ikke selv er store nok til at finde ud i tilfælde af brand. På den baggrund ønsker spørgeren en lovændring.

Svar (27/2 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Spørgsmålet er stillet på baggrund af en artikelserie bragt i dagbladet Urban om, at der i mange vuggestuer ikke er opsat røgalarmer. Dette på trods af brandmyndighedernes kraftige opfordring til at sætte røgalarmer op specielt i børnenes soverum.

Det er uforståeligt for mig, hvis det forholder sig sådan, som det er fremstillet i dagbladet, at de ansvarlige for dagtilbuddene, nemlig kommuner og daginstitutioner ikke tager opfordringer fra brandmyndighederne til at sætte brandalarmer op alvorligt. En henvisning til at budgetterne er så stramme, at det ikke kan lade sig gøre at finde 50 kr. må være en dårlig undskyldning.

Kommunalbestyrelsen har efter retssikkerhedslovens § 16 pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses. Tilsynet gælder alle dagtilbud, hvor der indgår kommunal finansiering. Kommunen har herunder pligt til at føre tilsyn med, at dagtilbuddene er egnede og forsvarlige opholdssteder for børnene. Dette må kommunerne selvsagt tage i betragtning ved fastlæggelse af de økonomiske rammer for dagtilbuddene.

Daginstitutioner er undergivet de »driftsmæssige forskrifter«, der udfærdiges af Statens Brandinspektion. Det fremgår af bekendtgørelse nr. 196 af 21. marts 1990, at brandmyndigheden kan give virksomheder og institutioner m.v. yderligere driftsmæssige pålæg, der i det enkelte tilfælde skønnes nødvendige for at sikre rening af personer, der befinder sig i lokalerne. Jeg vil derfor forvente, at brandmyndighederne følger sagen op i fornødent omfang. På denne baggrund agter jeg ikke at tage initiativ til lovændring.

Spm. nr. S 2163

Til trafikministeren (24/2 03) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Får 2. etape af arbejdet med Videbæk Omfartsvej mulighed for at blive gjort færdig, når Trafikministeriet udmønter puljen til kapacitetsforbedringer og sikkerhed, og hvornår vil arbejdet i så fald blive påbegyndt?«